

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 56/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... (...), чији је пуномоћник Тамара Сићевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Жељко Чавић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Новом Саду за одређивање другог надлежног суда за поступање по предмету Основног суда у Новом Саду П 5188/2023.

Образложење

Тужилац је 28.06.2023. године Основном суду у Новом Саду поднео тужбу против туженог, ради накнаде нематеријалне штете.

Основни суд у Новом Саду је уз допис од 28.02.2025. године, Врховном суду доставио предмет П 5188/23 са захтевом за делегацију надлежности јер је решењем истог суда П 5188/23 од 27.02.2025. године, усвојен предлог тужиоца за делегацију надлежности. У образложењу наведеног решења наведено је да је тужени ББ ... у Основном јавном тужилаштву у Новом Саду, које се налази у истој згради као и Основни суд у Новом Саду, да је био ... и ... у ..., па постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету. Захтев за делегацију надлежности суд је засновао на члану 62. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7, у вези става 1. Закона о парничном поступку- ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18,18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да је захтев неоснован.

Одредбом члана 62. Закона о парничном поступку- ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или

ако за то постоје други оправдани разлози (став 1), да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

На основу ове одредбе може бити одређено поступање другог стварно надлежног суда, ако суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По оцени Врховног суда, у овој правној ствари нису испуњени услови из цитиране законске одредбе за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање, јер разлози изнети у захтеву не представљају оправдане разлоге за делегацију другом суду, нити указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом. У конкретном случају, Врховни суд је оценио да није испуњен ниједан законски разлог за делегацију, јер нема околности које би по свом значају оправдали тражену делегацију, а таквима се не могу сматрати разлози које је у предлогу за делегацију навео Основни суд у Новом Саду.

На основу члана 62. став 7. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић